

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 1T/16/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4116010233
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Trnková
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2018:4116010233.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra v konaní pred samosudkyňou JUDr. Annou Trnkovou v trestnej veci proti M. U. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 písm. c/ a § 127 ods. 5 Trestného zákona Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom v Nitre dňa 25.9.2018 rozhodol

r o z h o d o l :

Obžalovaný:

M. U. Q. B. Ň. X., narodený XX.XX.XXXX v H., trvale bytom H., Na D. číslo XX/XX, prechodne bytom H., K. V. Č. X, vo väzbe v tejto veci v Ústave na výkon väzby a výkon trestu odňatia slobody v Nitre od 8.11.2015 do 8.11.2016

je v i n n ý, ž e :

dňa 7.11.2015 v čase o 12.45 hodine z adresy H., K. ulica číslo X, sa vyhrážal svojej bývalej družke S. C. počas telefonického rozhovoru, že si vedľa nej nevie predstaviť iného chlapa než je on, že ju radšej zabije a podreže, čím vzbudil u nej dôvodnú obavu, že svoje vyhrážky aj uskutoční vzhľadom na jeho predchádzajúce útoky voči nej, za ktoré bol aj postihnutý,

t e d a :

inému sa vyhrážal smrťou a ťažkou ujmom na zdraví takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a čin spáchal na chránenej osobe,

t ý m s p á c h a l :

prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 písm. c/ a § 127 ods. 5 Trestného zákona a (ďalej len Tr. zák.),

z a t o m u s ú d u k l a d á :

Podľa § 360 ods. 2 Tr. zák., nezistiac poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Tr. zák., s prihliadnutím na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 2(dva) roky nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. ho súd zaraďuje do výkonu trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Nitra v trestnej veci obžalovaného M. U. rozhodol rozsudkom 1T/16/2016 - 264 dňa 17.5.2016, proti ktorému podal obžalovaný odvolanie, na základe ktorého Krajský súd v Nitre tento rozsudok uznesením 1To/40/2016 - 301 zo dňa 8.6.2016 zrušil, vrátil vec na nové konanie a rozhodnutie súdu I. stupňa. V zrušujúcom uznesení nariadil doplniť dokazovanie skúmaním osoby obžalovaného a poškodenej znalcom z odboru psychológie, odvetvia klinickej psychológie dospelých, zistiť trestno-právnu zodpovednosť poškodenej za trestný čin krivej výpovede a vykonať konfrontáciu medzi obžalovaným a poškodenou, prípadne aj svedkom Š..

Súd na predchádzajúcich hlavných pojednávaniach vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, poškodenej S. C.ovej svedkov Z. Š., Z. E. a Z. U. a prečítaním celého na vec sa vzťahujúceho spisového materiálu.

Po vrátení spisu na nové konanie a rozhodnutie súd doplnil dokazovanie tak, že pribral do konania znalcov z odboru psychológie, odvetvia klinickej psychológie dospelých, Mgr. Z. Ľ. a Z. E. T., vyžiadal správu z Okresnej prokuratúry Nitra, či bola poškodená S. C. stíhaná za trestný čin krivej výpovede, pripojil spis Okresného súdu Nitra sp. zn. 33T/59/2017, týkajúci sa S. C. a prečítal na vec sa vzťahujúce listinné dôkazy.

Obžalovaný M. U. na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je nevinný zo spáchania skutku, ktorý mu je kladený za vinu v obžalobe. K veci uviedol, že dňa 6.11.2015 bol podmienene prepustený z výkonu trestu odňatia slobody. Dňa 7.11.2015 si prezrel svoj Facebookový profil a zistil, že C. tam neoprávnene chodila a písala si s jeho priateľmi v jeho mene. V týchto konverzáciách našiel telefónne číslo, o ktorom si myslel, že je C.. Bola sobota, okolo obeda a tak sa rozhodol zavolať na toto číslo a v telefóne sa mu ozvala C.. Povedal jej kto volá a opýtal sa jej či mu prinesie ukázať jeho deti, nakoľko ich rok nevidel. Povedala mu, že deti neprinesie a bude to riešiť súdnou cestou. Povedal jej, že na to nemá právo, lebo on je ich otec a má na ne plné právo, lebo súd ešte nerozhodol o styku a tak ich môže vidieť kedy chce. Potom sa ho opýtala prečo podal na ňu trestné oznámenie za krivé obvinenie. Povedal jej, že chce len spravodlivosť aj za to ako ho naposledy krivo obvinila a musel sa na súde priznať k niečomu čo neurobil, a spravil to len preto, aby dostal nižší trest. Povedala mu, že za toto trestné oznámenie nikdy deti neuvidí, že sa mu pomstí, že ona si to vybaví, či nevie aké má známosti. Opýtal sa jej prečo je so Š., keď jeho od spolupráce s ním odhovárala. Telefón zobral Š., ktorý mu povedal čo chce, že bil ženu, začal sa mu vyhrážať, že keď im nedá pokoj, tak ho zabije. Potom dali k telefónu jeho syna, ktorý mu povedal naučenú frázu: „ja ťa neľúbim, ty si zlý, mám iného ocinka a máme nový dom“. Potom ešte povedal S. C., že prečo Š. narozprávala také klamstvá o ňom a prečo sa mu on vyhráža, keď o ich vzťahu nič nevie. Petra sa ho opýtala, či si to nahráva a potom položil a viac jej nevolal. Nevyhrážal sa jej do telefónu. Je pravda, že bol v minulosti päťkrát odsúdený za podobnú trestnú činnosť, ale vždy to bolo preto, lebo bol pod vplyvom alkoholu. V roku 2010 sa priznal k spáchaniu skutku, lebo nevedel, či sa jej vyhrážal alebo nevyhrážal, lebo mal vypité. V roku 2011 bol oslobodený spod obžaloby a čo sa týka ostatných skutkov, za ktoré bol odsúdený, tak vždy sa to stalo iba vtedy, keď bol pod vplyvom alkoholu. Už absolvoval protialkoholické liečenie, ale tie predchádzajúce veci vždy boli len za alkohol. Poškodená S. C. vedela, že bude podmienene prepustený, lebo jej to povedal. V mesiaci august a september 2015 sa vyhrážala pred jeho rodinou, že ho dá zavrieť. Je pravda, že bol päťkrát odsúdený a poškodená sa vždy ku nemu vrátila a aj to oľutovala. Teraz sa mu poškodená hnusí preto, lebo celé ich spolužitie bol jeden chaos a dozvedel sa, že ho stále podvádzala. Aj teraz ho dokázala dať zavrieť preto, lebo ho podvádzala. Jeho sestra bola prítomná pri telefonickom rozhovore, keď volal s poškodenou dňa 7.11.2015. Počula priebeh ich rozhovoru. Poškodená vedela, že bol podmienene prepustený až dňa 7.11.2015, keď jej to povedal do telefónu. Predtým o tom nevedela. Je pravda, že v minulosti ho jeho babička upozornila na nevhodné správanie sa voči S. C. a vždy to súviselo s tým, že si vypil. Nikdy ju nezbil. Nestalo sa, že sa v minulosti nevhodne správal k ich maloletým deťom, keď bol pod vplyvom alkoholu. S S. C. žili v spoločnej domácnosti väčšinou v Nitre v prenajatých bytoch. Asi pol roka bývali v Žiranoch v prenajatom rodinnom dome. V spoločnej domácnosti s jeho babičkou nikdy nebývali, ale babička ich často navštevovala a oni často navštevovali babičku. Zdôveroval sa babičke o spolunažívaní s S. C.. Babička do ich spolunažívania nezasahovala.

Po vrátení vecí na nové konanie a rozhodnutie na hlavnom pojednávaní uviedol, že zotrúva na svojich doterajších výpovediach, nechce ich zmeniť ani doplniť.

Poškodená S. C. na hlavnom pojednávaní uviedla, že dňa 7.11.2015 okolo obeda išli s deťmi na futbalový štadión do Serede a vtedy jej zavolať obžalovaný U.. Do telefónu jej povedal, to som ja M. a opýtal sa jej, či môže vidieť ich deti. Povedala mu, že mu ich nemôže dať, lebo nevie, čo sa môže stať. Ešte jej do telefónu povedal, že si nevie predstaviť pri nej iného chlapa ako je on. Ľutuje ten deň, keď ju prvýkrát udrel, keď bola tehotná a čakala jeho syna, že ho neopustila. Veľakrát mu to vyčítala, že prečo sa takto správa a neberie ohľad na ich deti. Povedala si, že stačilo bitky, aj vyhrážok. Priznáva, že bola naivná, lebo ho milovala. Vždy sa ho bála, ale teraz sa ho už bojí menej, lebo má pri sebe osobu, ktorá ju chráni. Dňa 7.11.2015 jej presne povedal, že si nevie predstaviť pri nej iného chlapa ako je on a že ju radšej zabije. Bojí sa, bojí sa hlavne o ich deti, lebo každý vie, kde chodia do škôlky. Stále má strach z obžalovaného, ale už nie taký veľký ako v minulosti, lebo má priateľa, ktorý ju ochráni. Obžalovanému sa nevyhrážala. Na sociálnej sieti ho má stále medzi priateľmi z toho dôvodu, že ak by ho odtiaľ odstránila, tak by sa nedozvedela o tom, aké správy tam zavesil dňa 7.11.2015. Na nástenke, kde sú umiestnené správy, obžalovaný umiestnil vulgarizmy, neboli tam vyhrážky. Neberiem žiadne lieky na ukludnenie. Keď jej obžalovaný zatelefonoval dňa 7.11.2015, dostala strach, lebo nevedela, čo bude a bála sa, nakoľko s ním žila päť a pól roka a neboli to len nadávky, boli to aj rozbité hlavy a dokonca už ju zbil aj vtedy, keď bol triezvy. Nepoužívala užívateľský profil obžalovaného na sociálnych sieťach. Obžalovaný bol dvakrát vo výkone trestu a vždy sa k nemu vrátila len preto, lebo sa ho bála. Vždy mu verila, že sa zmení, nakoľko vždy jej sľuboval, že sa zmení a chcela vytvoriť ich našim deťom kompletnú rodinu. Protialkoholického liečenia sa riadne nezúčastňoval a naďalej pil. Celé to vyvrcholilo tým, že neudrel iba ju, ale už udrel aj ich syna. Bola ho navštíviť vo výkone trestu z toho dôvodu, aby si mohli vyjasniť všetky veci. Počas návštevy vo výkone trestu obžalovaného sexuálne neuspokojovala, prečo by to mala robiť. Nevedela, že bol prepustený na podmienku. Až do telefónu jej povedal, že je to on. Počas narodeninovej oslavy ich detí sa nevyhrážala pred rodinnými príslušníkmi obžalovaného, že ho dá zavrieť. Je pravda, že tam došlo ku konfliktu, lebo deti od starých rodičov a aj od prastarých rodičov väčšinou dostávali peniaze. Na oslave povedala, že deťom za tieto peniaze kúpi do škôlky pyžamá a ten konflikt nastal z toho dôvodu, že babička obžalovaného povedala, že M. bol lepší otec ako je tento a mala na mysli jej terajšieho priateľa. Nevyhrážal sa ani jej priateľ a ani ona. Obžalovaný ublížil dosť jej a nedovolí, aby ublížoval aj ich deťom. Dňa 7.11.2015, keď obžalovaný volal, boli sme v Seredi na futbalovom štadióne. Jej priateľ Z. Š. zbadal, že s niekým telefonuje, preto prišiel ku nej a povedala mu, že volá M.. Bol z toho prekvapený. Priateľa nahnevalo to, keď obžalovaný povedal, že nechce vidieť vedľa nej iného chlapa a že ju zabije. Vtedy zobral telefón do ruky jej priateľ a hovoril s obžalovaným. Deti odvieďa preč, aby nepočuli tento rozhovor. S obžalovaným žila v spoločnej domácnosti od roku 2009 do roku 2014, bývali vždy v podnájme. Nikdy nežili v spoločnej domácnosti s babičkou obžalovaného. S babičkou obžalovaného, ale aj s dedkom obžalovaného boli v častom kontakte niekedy aj každý deň, lebo deti veľmi ľúbia jeho starých rodičov. Dúfa, že aj starí rodičia obžalovaného stále ľúbia ich deti. Hlavne ich syn mal veľmi rád dedka, lebo dedko mu nahrádzal mužský vzor. Zdôverovala sa babičke obžalovaného o tom, ako nevhodne sa ku nej obžalovaný správa a aj babička veľakrát na nej videla, keď mala modriny po líci. Keď babička obžalovanému dohovárala, tak obžalovaný jej vždy povedal, aby sa do toho nestarala. Motívom toho, že zmenila svoju výpoveď vo veci Okresného súdu Nitra vedenej pod sp. zn. 33T/53/2011, bola tá skutočnosť, že vtedy obžalovaného pravidelne navštevovala vo väzbe vždy, keď mal návštevu a dohoda medzi nimi bola taká, že sa zmení, že všetko bude v poriadku a že kvôli deťom dajú rodinu dokopy. Vtedy ešte nemali kontaktnú návštevu, táto návšteva prebiehala iba cez sklo. Potom mali kontaktnú návštevu a vtedy obžalovaný veľmi sľuboval, že sa všetko zmení, že sa dajú dokopy kvôli deťom, že vytvoria rodinu, ktorú nikdy obaja nemali. Vtedy si povedala, že je to posledná šanca, ktorú mu dá a vytvoria spoločne rodinu. Chvíľu bol pokoj, ale po narodení dcéry sa všetko znovu to isté opakovalo. Naletela mu na naliehanie, ktoré počas návštevy na ňu robil. Vtedy nemala žiadne nepríjemnosti, ktoré by so zmenou jej výpovede, ale teraz podal obžalovaný na ňu trestné oznámenie a už bola aj vypovedať. Zatiaľ bola vypočutá ako svedkyňa. Dňa 7.11.2015 keď obžalovaný volal, hneď mala z neho strach. Potom sa začali na facebooku šíriť správy, že prišlo zlo do Nitry a vtedy sa bála ešte viac, lebo nevie, čoho je obžalovaný schopný. Zo Serede sa vrátili v podvečer a trestné oznámenie bola podať v Nitre na H. Z. na OO PZ Nitra. Lekársky záznam o tom, že ju obžalovaný zbil má iba jeden. S Z. Š. žijú v spoločnej domácnosti.

Po vrátení vecí na nové konanie a rozhodnutie na hlavnom pojednávaní uviedla, že na svojej prechádzajúcej výpovedi nechce nič zmeniť, chce iba dodať, že na poslednom hlavnom pojednávaní a to sa netýka trestného činu, ale sa to týka ich detí, sa s obžalovaným dohodli, že budú spolu dobre vychádzať kvôli deťom. Dohodli sa, že ju nebude kontaktovať a to ani prostredníctvom Facebooku.

Povedal jej, že sa vzdáva detí a budú mať pokoj jeden od druhého. Má novú rodinu a aj on má novú priateľku, pričom ho vôbec nekontaktuje. Už stačilo to, čo si zažili za päť a pol roka. Boli to vyhrážky a nadávky. Netrpela iba ona sama, ale ich deti. Obžalovaný jej povedal, že podá návrh na zapretie otcovstva k ich deťom. Čo sa týka skutku, ktorý je predmetom konania, mala veľkú obavu a to nielen 7.11.2015, keď boli na štadióne v Seredi a volal jej obžalovaný okolo 12.30 až 13.00 hodine. Volal jej aj predtým viackrát zo súkromného čísla ale nezdvihla mu. Potom mu zdvihla a hovoril jej „to som ja Dušan“, ešte jej povedal, že ho pustili na podmienku. Bola tam veľká obava z jej strany, pretože často krátko pod vplyvom alkoholu sa jeho správanie stupňovalo. Po smrti svojho otca sa veľmi bála, mala vždy obavu, nielen 7.11.2015. Bála sa aj preto, lebo na Facebooku zverejnil, že prišiel Satan do Nitry a že vždy bude jeho ženou a zabije ju, ak nebude patriť jemu, nebude patriť nikomu inému. Tieto obavy nemala iba jeden deň, boli to roky. Chce už na to zabudnúť. Vplyvom alkoholu sa mu zmenila povaha. Už teraz neprežíva to, čo prežívala, je to už teraz lepšie a aj deti sú na tom lepšie. Chce mať od neho pokoj. Pred pojednávaním prišiel taxikom k jej sestre, pýtal sa na či nevie, kde býva. Jej sestra to nevie. Najviac sa bála toho, aby ju nenašiel, lebo mala strach či nebude pod vplyvom alkoholu, nakoľko vtedy viac požíval alkoholické nápoje. Dokázal ju dobiť po príchode domov a preto sa bála, že by ju mohol aj zabiť. Dňa 19.12.2013, keď prišiel domov z práce z Rakúska, kde vtedy robil a bývali H. M. V. Č. X, utekal do kuchyne, povedal, že zoberie ten najväčší nôž a malá dcéra sa bude pozeráť ako bude krváčať. Nevedela čoho je schopný. Veľmi sa bála, keď ju dokázal dobiť. Dňa 20.2.2017, keď sa konalo civilné pojednávanie, aj tam na ňu zaútočil na chodbe súdu a nevinný človek, ktorý sa jej zastal, bol zadržaný a bol v CPZ. Veľmi sa bála, no napriek tomu súhlasila s tým, že sa dohodnú ohľadne detí. Veľmi sa bála preto, lebo jej stále robil zle. Po smrti jej otca ju dokázal zbiť a dokopať. Hneď, ako sa to stalo, podávala na obžalovaného trestné oznámenie. Podala trestné oznámenie aj vtedy, keď zverejnil Facebooku jej fotografiu aj s jej údajmi. Tiež vtedy, keď na sociálnej sieti firiem zverejnil jej údaje a uviedol tam, že je zlodějka a nebezpečná osoba, ktorá najskôr ľudí okradne, potom sa vyhráza a vydiera. Skončilo to na priestupkovom konaní, lebo obžalovaný to vymazal. V čase, keď jej obžalovaný telefonoval a zdvihla v Seredi, sa ho opýtala či si náš rozhovor nahráva. Zavolať zo súkromného čísla a povedal „to som ja M.“, preto sa ho pýtala či si rozhovor nahráva. Potom sa hádali a povedala mu, nech im dá svätý pokoj. Vtedy sa jej vyhrážal, že ju zabije, pokiaľ nebude jeho žena. Aj jeho syn mu povedal, že ho neľúbi a aby im dal pokoj. Potom zobral do ruky telefón Z. (svedok Š.) a ten mu povedal, že prečo sa nepustí do chlapa, ale sa púšťa do ženy. Keď mu syn povedal, že ho neľúbi a aby im dal pokoj, syn mal v ruke telefón. Obžalovaného sa opýtala, že či si rozhovor nahráva preto, lebo bolo počuť v telefóne ozvenu. Teraz cíti k obžalovanému iba odpor a strach. Pri znaleckom dokazovaní tiež mala veľký strach. Lásku k nemu necíti, len strach a bojí sa ho. S obžalovaným žila päť a pol roka, v období od roku 2009 do 2014. Žila s ním do jeho vzatia do väzby do 11.11.2014. Incident, ktorý sa stal s nožom riešila pani sudkyňa T., pričom pojednávanie bolo 3.2.2014. Hneď na druhý deň 4.2.2014 obžalovaný viedol motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu a znovu ho riešila pani sudkyňa T.F.. Vtedy dostal nejakú pokutu. Bojí sa obžalovaného a vždy tam bol veľký strach, lebo požíval alkoholické nápoje. Aj vtedy sa ho bála, keď bol zadržaný po tom, čo viedol vozidlo pod vplyvom alkoholu. Po prepustení z CPZ prišiel za ňou do práce. Vtedy pracovala na benzínovom čerpadle Schell, poprosila ho, aby prestal piť. Nevie čoho by bol schopný, ak by mu odpustila a opakovane by sa k nemu vrátila. Aj z väzby písal rôzne podania, že týra deti a požíva nejaké látky. Syn je najlepším v triede a pani kurátorky všetko prešetrovali a nič nezistili. Bojí sa prísť aj na súd, či ju nenapadne, ako sa stalo dňa 20.2.2017. Obžalovaný voči nej strelnú zbraň nepoužil, ale použil voči nej nôž. Keď ju dobil v roku 2010, vtedy na neho trestné oznámenie nepodala. Je pravda, že sa viackrát k obžalovanému vrátila potom čo ju zbil. Prvýkrát to bolo v roku 2011, potom sa im narodila dcéra v roku 2012 a všetko bolo v poriadku. V roku 2013 dostal obžalovaný amnestiu a nastal ten incident na M. ulici, ktorý vyššie popísala. Odpúšťala mu preto, lebo sa ho bála. Nenavštívila žiadnu organizáciu, ktorá poskytuje pomoc týraným ženám. Nevie, ako by jej pomohli, lebo jej nepomohli ani policajti. Vyhrážal sa jej, že ju zbije a tak sa ho bála. S novým priateľom Z. Š. má vzťah od marca roku 2015. Stále sa bojí obžalovaného, ale už nemá taký veľký strach ako predtým, lebo má oporu v priateľovi. Dňa 7.11.2015 bola s priateľom Z. Š.. Má v ňom oporu, lebo ju chráni. Bránil ju aj 20.2.2017, keď ju obžalovaný napadol na súde. Chce iba to, aby ju nekontaktoval, aby jej dal pokoj. Spokojná je s tým, akú dohodu ohľadne detí uzavreli. V civilnom konaní však ohľadne tejto dohody nedošlo k žiadnemu rozhodnutiu, lebo obžalovaný sa vyjadril, že podá návrh na zapretie otcovstva k ich deťom a tak celá vec bola zrušená. Dohodla sa s pani kurátorkou, že ak obžalovaný nepodá do mesiaca návrh na zapretie otcovstva, tak znovu podajú návrh na zverenie detí do jej výchovy a starostlivosti. Ľutuje, že bola taká hlúpa a že verila, že sa zmení. Po otcovej smrti si povedala, že už trpieť nebude a obžalovanému povedala, že ak sa jej znovu bude vyhrážať, tak s ním končí. Napriek tomu, po odchode do práce, jej v noci volal, vyhrážal sa jej a nadával. Toto nebol len jeden incident,

ktorý sa stal na futbalovom štadióne, je to päť a pol roka. Priamo obžalovanému povedala: „váž si ak máš dobrú priateľku, daj nám pokoj a neži tak, ako si žil doposiaľ. Ja si vážim čo mám, je to môj priateľ a naše deti“.

Svedok Z. Š. na hlavnom pojednávaní uviedol, že v ten deň bol s S. C. a jej deťmi na zápase. Chceli deťom spraviť výlet. Bol trochu ďalej od S. C. a okolo 13.00 hodine videl, že s niekým telefonuje. Tento rozhovor trval nejaký čas a tak jej kývol a pýtal sa, že s kým telefonuje. Išiel bližšie k nej a ona mu povedala, že volá M. U.. Keď prišiel bližšie k nej, tak počul, že jej do telefónu povedal, že ju podreže, že ju zabije, ako by sa mal pozerať, že je s niekým iným. Potom zobral telefón a povedal mu: „si ty normálny, si idiot, takéto vyhrážky, toto je vec pre chlapa, nie pre ženu, takéto veci sa nerobia“. Potom rozhovor s ním ukončil. Potom sa stalo ešte to, že sa snažil obžalovaný niekoľkokrát dovolať a tak poradil S. C., aby si vypla mobilný telefón. Okrem toho aj na sociálnej sieti sa objavili vulgárne vyhrážky „nech tá kurva skape“, bol tam nejaký satan a ešte tam bolo uvedené „zlo prišlo do Nitry“. Preto sa rozhodli, že pôjdu podať trestné oznámenie v tejto veci. Takéto veci sa už stali aj v minulosti, ale jednoznačne mal pocit, keď S. C. s obžalovaným telefonovala, že má obavu z obžalovaného, triasla sa a bola v šoku. Nejde tu len o ňu, ale o tie maloleté deti. Keď videl jej strach, tak sa rozhodol, že to tak nemôže nechať, ale nielen on, ale obaja. Nevie, či S. C. mala nahlas reproduktor svojho mobilného telefónu, ale bol blízko nej a všetko dobre počul. Prvýkrát telefonoval zo súkromného čísla a keď pár sekúnd po ukončení rozhovoru niekto znovu volal, tak mu logicky z toho vyplynulo, že to volal on. Do telefónu sa obžalovanému nevyhrážal. Trestné oznámenie podali dňa 7.11.2015 na večer, medzi 17.00 hodinou až 18.00 hodinou. Zostali na zápase, nakoľko deťom chceli spraviť výlet a nechceli im ho kaziť. S S. C. sa priateli od februára roku 2015 a v spoločnej domácnosti žijú asi od marca roku 2015. Nemá vedomosť o tom, že by sa obžalovaný počas výkonu trestu odňatia slobody kontaktoval s S. C. alebo s jej maloletými deťmi. Vie iba o jednej návšteve, na ktorej bola S. C. za obžalovaným vo výkone trestu. Išlo o kontaktnú návštevu.

Svedkyňa Z. E., stará matka obžalovaného, na hlavnom pojednávaní uviedla, že vnuka prepustili z výkonu trestu a vrátil sa ku nej, a ona ho prijala. V sobotu 7.11.2015 boli doma a keď v kuchyni umývala riad videla, že vnuk telefonoval. Potom prišla Z. a ona jej povedala, že telefonuje Š. a že sa vyhráža. Následne prišiel vnuk a povedal jej, že chce vidieť deti, ale že to asi nebude možné. Potom jej povedal, že on chce vidieť deti a že s ním musí ísť za deťmi, aby ich mohol vidieť. Potom odišli z domu na oslavu ich pravnučky a vnuk zostal doma sám. Domov sa vrátili o 21.00 hodine, vnuk bol stále doma, pozeral televíziu. V nedeľu bol klud, ráno sa zobudil a okolo 11.00 hodine prišli pre vnuka policajti. S. C. sa k nej nesprávava slušne napriek tomu, že v minulosti jej veľa pomohla a pomáhala jej aj s deťmi. Keď jej vnučka hovorila, že sa vyhrádzajú navzájom jeden druhému, tak si myslela, že keď vnuk volal, že chce vidieť deti, tak S. dala telefón Š. a z toho mohol vzniknúť konflikt. Nevie, ako by charakterizovala spolunažívanie jej vnuka s poškodenou S. C.. Ona je klamárika, ona ju využívala do kosti spoločne aj s jej mamou. Najprv dala zavrieť jej vnuka a hneď na druhý deň sa odsťahovala k bývalému manželovi. O tri mesiace ju prijala naspäť, nakoľko brala ohľad na deti. V tom čase ale už mala kontakt so Š. a o deti sa starala sama. Š. deti nevidel celé prázdniny, celý júl a august. Vedela by veľa hovoriť o tom, ako sa S. C. správava k svojim deťom a ako sa správava k deťom jej vnuk. Jej vnuka rešpektovali a mali ho radi. Š. vykrikoval a vyhrážal sa, že jej vnuk zhnije v base a poškodená vykrikovala, že nikdy neuvidí svoje deti. V čase, keď bol vnuk na slobode, požíval alkoholické nápoje ako kedy. Keď vypil alkoholické nápoje, tak sa stalo, že si nahlas púšťal hudbu a keď ho na to upozornili, aby ju stíšil, bol čiastočne agresívny. Keď mu dali pokoj, tak bol pokojný aj on. Aj sami na neho viackrát volali políciu. Nikdy jej však neublížil a neopovážil sa jej dotknúť. K spolunažívaniu jej vnuka s S. C. nemôže bližšie vyjadriť, nakoľko s nimi nebývala v spoločnej domácnosti, iba ich navštevovala. Keď vypovedala v predchádzajúcich trestných veciach svojho vnuka, tak je pravda, že potvrdila slová S. C., nakoľko sa bála o deti a čo jej ona rozprávala, si myslela, že je to pravda a preto ju aj chránila. Teraz, čo sa stalo, tak si uvedomuje, že viac-menej v predchádzajúcich trestných konaniach klamala. Dnes prišla z toho dôvodu, lebo zistila, ako sa vyfarbila a preto o tom chcela povedať. Napriek tomu, že jej stále pomáhala, je teraz pre ňu len stará krava. To, že ju zastávala, sa jej vypomstilo. Bála sa, že deti neuvidí a aj sa to splnilo. Nikdy si svoje výpovede, ktoré učinila na polícii, pred podpisom neprečítala. Už si nepamätá na to, či sa jej S. C. sťažovala a ani na to, či jej ukazovala krvné podliatiny na svojom tele. Raz jej videla krvnú podliatinu na krku a vtedy mala aj lekársku správu. Š.V. sa začal vyhrážať, že jej vnuk zhnije v base a S. C. mu kontrovala. Stalo sa to na dvore ich rodinného domu. Obaja vstúpili na ich pozemok a tam sa takto vyhrážali, že vnuk zhnije v base. Nežila v spoločnej domácnosti s vnukom a S. C. a preto nevie, či po požití alkoholických nápojov agresia jej vnuka smerovala aj proti S. C.. Nevie, či mala modriny od neho, ale povedala jej, že sú od neho a od koho by ich mala mať. Vyhrážali sa tak, že vnuk zhnije v base, lebo sa o deti nestaral. Vnuk sa o deti staral.

Svedkyňa Z. U., sestra obžalovaného, na hlavnom pojednávaní uviedla, že jej dcéra mala 7.11.2015 narodeniny a to dva roky. V tento deň robili oslavu, pričom u babičky zabudla sviečku a preto išla k nim. Keď prišla, videla pred brámkou svojho brata, ako telefonuje a počula Š. hlas, ako mu hovorí „zabijem ťa“. Brat sa ho opýtal, či sa mu vyhráza a na to počula S. hlas a S. povedala „hádám nás nenahrávaš“. Pokračovala ďalej dnu do domu, zobrala sviečku a keď sa vracala späť, už tam brat nebol. Potom o 17.00 hodine, jej babička na oslave povedala, že M. ide podať trestné oznámenie na Š. B. C.. Na druhý deň jej babička volala a povedala jej, že pre M.B. prišli policajti. Potom išla do Nitry na políciu na H. Z. a tam sa pýtala, prečo ho zobrali, pričom jej bolo povedané, že S. C. podala na brata trestné oznámenie, že sa jej vyhráza. Celý čas, čo bol brat vo výkone trestu, S. C. hovorila aj so Š., že brata nechajú zhnúť v base. Keď stretla brata v piatok, keď bol prepustený z výkonu trestu, tak stále opakoval, že chce vidieť svoje deti. Brat nemá zakázaný styk s deťmi. Vzťah medzi jej bratom a S. C. nebol dobrý. Nežila s nimi a ani brat a ani S. C. sa jej nezdôverili, prečo ich vzťah nebol dobrý. Keď bol prvýkrát brat zavretý v roku 2014, hneď na druhý deň im S. oznámila, že sa sťahuje. Sťahovala si všetky veci k bývalému manželovi. Dňa 7.11.2015 si písala s bratom na facebooku a brat jej napísal, že telefonoval s S. C., pričom sa mu Š. vyhráza a babke povedal, že ide podať trestné oznámenie. Babka mu však povedala, aby to nechal tak pre dobro detí, aby deti netrpeli.

Znalkyňa z odboru psychológie, odvetvia klinickej psychológie dospelých, Z. Z. Ľ., na hlavnom pojednávaní uviedla, že nie sú jej známe žiadne relevantné informácie, ktoré by viedli k zmene znaleckého posudku. V súlade so závermi znaleckého posudku osobnosť poškodenej charakterizuje ako primerane diferencovanú, čiže primerane rozvinutú, s priemerným intelektom, emočne a osobnostne nezrelú, s afektmi a emotivitou, labilnú, schopnú fungovať v základných konvenčných rámcoch medziľudských vzťahov. Postoje a emócie poznačené spomínanou nezrelosťou, nestálosťou a situačnými faktormi a v afektívne náročných životných situáciách, správanie ovplyvnené momentálnou náladou a emočným hodnotením, s tendenciami k takzvanému hraničnému hodnoteniu, to znamená hodnoteniu čierno-bielemu, pričom základné preferencie a ciele sa tým stávajú nestále. V záťažích reaguje úzkostne a rozhodovo. Forenzne významná osobnostná patológia zistená nebola. Poškodená je schopná primerane vnímať, uchovávať v pamäti a následne aj primerane reprodukovať prežitú udalosť i podstatné okolnosti a dôležité detaily. Jej všeobecná vierohodnosť je z psychologického hľadiska zachovaná. Čo sa týka špecifickej vierohodnosti vzťahujúcej sa k výpovediam poškodenej v predmetnej veci, túto zhodnotila ako psychologicky zníženú, na základe posudku na strane 25-26 konkretizovanej analýzy. V rámci vyktimologickej expertízy, v prípade ak sa konanie obžalovaného dokáže, možno uvažovať o úlohe poškodenej ako obeť a jej podiele na konaní obžalovaného. V podobe nestálosti jej predošlých postojov, kedy napriek opakovaným negatívnym skúsenostiam zo života s obžalovaným, napriek početným a opakovaným skúsenostiam s jeho agresiou, potom ako podávala niekoľkokrát trestné oznámenia, niektoré z nich stiahla, ale vždy mu de facto odpustila a k spolužitiu s ním sa vrátila. Nevymedzila teda pre neho jasné hranice kam až môže zísť a čo ona už tolerovať nebude. To sa stalo až po tomto poslednom delikte. Pristupujú aj situačné momenty a to je, že v priebehu jeho pobytu za mrežami nebolo jasne dokoňunikované doriešenie situácie ohľadne detí. Otázku psychologickéj analýzy motivačných alternatív trestného činu (otázka číslo 4) bolo možné zodpovedať iba v teoretickej rovine, nakoľko znalkyňa nevyšetrovala obžalovaného ale iba poškodenú a motivácia trestného činu je motiváciou páchatela. Skutok, ktorý sa mal stať 7.11.2015 podľa výsledkov psychologického vyšetrenia nezanechal trvalé následky na psychike poškodenej. To sú všetky dôležité zistenia na otázky zadávateľa. Čo sa týka špecifickej vierohodnosti táto v prípade poškodenej v spektre pozitívnych posilňujúcich faktorov bola zastúpená stabilitou základnej dejovej osnovy a jej obsahu v čase. A to, čo všeobecne špecifickú psychologickú vierohodnosť poškodenej znižuje je niekoľko okrajových faktorov a informácií, ktoré túto stabilitu nevykazujú. Ako aj dnes v rámci výpovede poškodenej na hlavnom pojednávaní, táto uviedla, že v inkriminovanom čase mal ich spoločný syn povedať obžalovanému priamo do telefónu, aby im dal už pokoj, pričom v rámci znaleckého dokazovania uviedla, že s obžalovaným rozprávala iba ona a jej vtedajší partner. Aj na cieleňú otázku znalkyne či s obžalovaným hovorilo aj niektoré z detí odpovedala priamo nie. Poškodená pri priamej otázke či má vedomosť o tom, aký by bol možný dopad v prípade, ak by bol obžalovaný vo veci odsúdený, na možnosť zamedzenia jeho styku s maloletými deťmi, negovala, že by jej táto informácia bola známa alebo niekým sprostredkovaná, až po opakovanom dopytovaní zo strany znalkyne uvádza, že tieto informácie jej boli sprostredkované pracovníčkami ÚPSVaR. Takisto pri cieleňej otázke v rámci snímania anamnézy poškodená uviedla, že proti nej nie je v tomto čase podané žiadne trestné oznámenie, až pri priamej konfrontácii potvrdí, že na ňu obžalovaný podal trestné oznámenie vo veci krivej výpovede, ale na túto skutočnosť pozabudla, čo vzhľadom

k výške intelektu, pamäťových schopností a skutočnosti, že k veci vypovedala deň predtým, nie je psychologicky prijateľné. Poškodená uviedla tiež, že sa obžalovaného počas inkriminovaného telefonátu spýtala, či si hovor nahráva, hoci bol v rámci znaleckého vyšetrenia poskytnutý dostatočný priestor na pátranie kontextu, prečo jej táto otázka napadla, poškodená žiaden dôvod a motív uviesť nevedela a volila únikový mechanizmus v podobe neviem, nepamätám si. Toto doplnila až na dnešnom hlavnom pojednávaní. Aspekt znižujúci psychologickú vierohodnosť bol zaznamenaný aj v zložke emocionálnej, kedy poškodená v priebehu vyšetrenia mala tendenciu svoje postoje voči obžalovanému hraničné tak, ako je vlastné jej osobnosti posúvať výhradne do spektra strachu a obáv aj v situáciách, ktoré v minulosti takto nedefinovala. Čiže predkladala, že jej predošlé odpustenia a stiahnutie trestného oznámenia boli motivované strachom z obžalovaného, hoci v tom čase vypovedala a definovala svoje motívy ako ochotu dať mu ďalšiu šancu, pri citovom zaangažovaní voči nemu a aj napokon v rámci znaleckého vyšetrenia pri konfrontácii túto emočnú alternatívu potvrdila. Predpoklad, že by poškodená zavádzala pri vyjadreniach tykajúcich sa toho, že strach z obžalovaného je znížený prítomnosťou nového partnera v jej živote je z psychologického hľadiska nízky. S odkazom na popísanú osobnostnú výbavu poškodenej je tu predpoklad, že ak by po svojom boku nového partnera, ktorý jej poskytuje pocit istoty a opory, nemala a takáto osoba, podporujúca a ochraňujúca, by v jej živote vôbec nebola, sama by sa so situáciou vysporiadať nedokázala. Je predpoklad, že by z vlastných osobnostných zdrojov nedokázala nájsť spôsob riešenia subjektívnej ochrany seba a detí pred subjektívne vnímaným, možným ohrozením zo strany obžalovaného. Dokonca ani nemožno vylúčiť, že by sama nepodľahla, v prípade jeho sľubov, ďalšiemu naivnému odpusteniu. Niekoľkokrát vo svojom živote pri sľuboch a pri emočnom zaangažovaní obžalovaného sa k nemu vrátila, napriek tomu, že negatívnu skúsenosť už mala. Zo psychologického hľadiska nevie predpovedať koľkokrát by mu ešte pri sľuboch dala ďalšiu šancu. To, že poškodená niektoré otázky zodpovedala pravdivo až po opakovanom dopytovaní sa na tú istú vec alebo až po konfrontácii s objektívnym zdrojom údajov, je vysvetliteľná jednak tendenciou k modifikácii, upravovaniu vlastného sebaobrazu tak, ako je uvádzané na strane 22 v metodike DOPE znaleckého posudku a na druhej strane aj vo vzťahu k jej osobnej nezrelosti a k hraničnému hodnoteniu situácií. Čiže buď je všetko biele alebo čierne. Ak uvažuje z psychologického hľadiska o motivačnom pozadí podania trestného oznámenia poškodenou na obžalovaného v tejto veci, berie do úvahy už pri téme špecifickej vierohodnosti (strana 25 znaleckého posudku) konštatovaný motív „boja o deti“, v snahe zamedziť kontaktu obžalovaného s deťmi. Ďalším motivačným faktorom mohlo byť aj reálne prežívanie poškodenej, ktorá sa o prepustení obžalovaného na slobodu dozvedela až z inkriminovaného telefonátu. Celkovo situácia, kedy si uvedomila, že obžalovaný je na slobode, tak aj to ako ona opakovane a aj v rámci dnešného hlavného pojednávania sama popísala, nebola to len obava jednorazová, ale v kontexte celého spolužitia, čiže v daný moment, kedy sa o jeho prepustení dozvedela, mohla reálne prežívať obavu, že pri cielenom alebo aj náhodnom kontakte, ako aj dnes uviedla, ak by bol obžalovaný pod vplyvom alkoholu, mohol by sa ku nej správať agresívne. V tejto chvíli nie je možné relevantne posúdiť, lebo sa jedná o otázku, na ktorú nebola pripravená, ale považuje za dôležité dať do pozornosti aj motív súvisiaci s trestným oznámením podaným obžalovaným na poškodenú vo veci krivého obvinenia. V prípade, že obžalovaný podával trestné oznámenie v čase konania tejto trestnej veci, už tento motív odpadá.

Znalec z odboru psychológie, odvetvia klinickej psychológie dospelých, Z. E. T., na hlavnom pojednávaní uviedol, že nie je mu známa žiadna taká skutočnosť, ktorá by odôvodňovala zmenu záveru jeho znaleckého posudku, preto zotrváva na svojom znaleckom posudku. Čo sa týka špecifickej vierohodnosti výpovede, znalec z odboru psychológie zisťuje recepcné funkcie a kognitívne funkcie, to znamená, že zisťuje funkčnosť zmyslových orgánov, kontakt s realitou, či nemá posudzovaná osoba poruchy vnímania, halucinácie alebo či nemá napríklad poruchu vedomia. Takisto posudzuje objektívne funkcie ako pozornosť, pamäť a myslenie, rovnako intelektové schopnosti. To všetko tvorí aspekt mentálnej schopnosti ako je osoba schopná vnímať, zapamätať si a následne zreprodukovať prežité udalosti. Z tohto hľadiska je aspekt vierohodnosti splnený, to znamená, že obžalovaný dokáže správne vnímať a zreprodukovať prežité zážitky. Posudzuje tu však ďalšie aspekty ako emocionálna stabilita, motivácia správania, integrita osobnosti a takisto morálno-hodnotové charakteristiky. Obžalovaný je emočne nestabilný, má sklony k impulzívnemu správaniu, často koná pod vplyvom svojich momentálnych potrieb a vyžaduje si od najbližších akceptáciu a prispôsobenie sa, preto je jeho reprodukcia udalosti ovplyvnená jeho subjektívnymi potrebami. Preto je jeho všeobecná vierohodnosť znížená. Pri posudzovaní zisťuje takisto špecifickú vierohodnosť, ktorá sa týka konkrétneho inkriminovaného činu. Tú posudzuje na základe dostupných informácií, jeho momentálneho psychického stavu, prípadne ovplyvnenie jeho vedomia, respektíve myslenia nejakými stresogénnymi okolnosťami a situáciami,

prípadne zmenu vedomia užitím psychoaktívnych látok, rovnako posudzuje motiváciu obžalovaného a vzťah k poškodenej svedkyňi. Hodnotením týchto aspektov je špecifická vierohodnosť posudzovaná ako znížená, čo súvisí s jeho negativistickým a hostilným postojom k bývalej partnerke. Ak to zosumarizuje, tak špecifická aj všeobecná vierohodnosť sú znížené, samozrejme posudzovaná osoba je v pozícii obžalovaného, takže je pochopiteľné, že vystupuje na svoju obranu. Znalec z oboru psychológie sa obvykle k vierohodnosti obžalovaných alebo obvinených nevyjadruje. K vierohodnosti obvinených a obžalovaných sa znalci nevyjadrujú z toho dôvodu, že nie sú povinní sa vyjadrovať ku skutočnostiam, ktoré by viedli k ich trestnému stíhaniu. Znalci z oboru psychológie sa nevyjadrujú k pravde alebo nepravde, k tomu sa vyjadruje súd. V závere svojho znaleckého posudku uviedol, že vyšetroval v minulosti S. C., takisto študoval interakcie medzi S. C. a obžalovaným, kde sa vyjadril tak, že jej pasívno-rezistentné správanie môže vyvolať u obžalovaného frustračný hnev z odmietnutia. Uviedol to z toho dôvodu, aby ozrejmil skutočnosť, na aký typ správania môže obžalovaný reagovať, čo má zrejme súvislosť z jeho vývinom v detstve a dospievaní, kedy po rozvoze rodičov sa dostal do výchovy starej matky a ďalší dvaja súrodenci boli vychovávaní mamou, kde mohol prežívať pocity odmietnutia. A ďalším faktorom je impulzívne agresívne správanie otca, ktorý konzumoval alkohol, čo sú dosť významné zážitkové modely správania. Znalec z oboru psychológie sa nemôže vyjadrovať k otázke závislosti od alkoholu. K resocializácii obžalovaného sa môže vyjadriť nasledovne. Nevie aké postoje prijal obžalovaný po riešení tejto veci. Pomohla by mu úplná abstinencia od alkoholu, kedy môže lepšie kontrolovať svoje správanie. Bolo by vhodné, aby naviazal taký citový vzťah, v ktorom sa bude cítiť prijatý. Základom je abstinencia, aby si takýto vzťah udržal a aby zo psychologického hľadiska bola nahradená potreba popíjať. Z jeho pohľadu (s pohľadu znalca) bola snaha obnoviť vzťah s bývalou partnerkou a deťmi a keďže partnerka už mala nový vzťah a pravidelne ho odmietala aj telefonicky spoločne so svojim priateľom, predpokladá, že to bol vystupňovaný frustračný hnev zo zamedzenia jeho kontaktu s ňou, takisto s deťmi. Pri prvom trestnom oznámení jeho partnerky jeho motivácia bola vrátiť sa k partnerke a k prvému narodenému dieťaťu, následne po čom splodili ďalšie dieťa. Toto je dominantná motivácia jeho správania. U obžalovaného nezistil vystupňovanú agresivitu, skôr menšiu schopnosť ovládať svoje správanie hlavne pod vplyvom alkoholu. Nie je to typická antisociálna osobnosť, skôr bisociálna, to znamená jedná sa o ľahkovážne správanie, zlozvyk v užívaní návykových látok, chýbanie pracovných návykov, neschopnosť udržať si citový vzťah, čo je prejav emočne nestabilnej poruchy osobnosti a impulzivnosti. Skutočnosť, že skutky, ktoré obžalovaný spáchal, spáchal pod vplyvom alkoholu, zistil z dokumentácie a z prechádzajúcich trestných spisov, ako aj z predchádzajúcich znaleckých posudkov. Aj Z. K. sa takto vo svojom znaleckom posudku vyjadroval. K zistenej motivácii obžalovaného vrátiť sa k partnerke a deťom uviedol, že to vyhodnotil na základe predchádzajúceho správania obžalovaného k nej, na základe vyšetrenia jeho osobnosti má za to, že má ťažkosti udržať citový vzťah k partnerkám, pretože nedokáže udržať svoj hnev alebo frustráciu pri súčasnej potrebe citovo sa pripútať k partnerkách. Bežne ľudia znesú ambivalentné prežívanie k svojim partnerom, no u obžalovaného je však hnev z odmietnutia alebo nerešpektovania taký, ktorý nedokáže ovládať.

Súd na základe vykonaného dokazovania mal preukázané, že sa stal skutok, ktorý je uvedený vo výroku rozsudku a že ho spáchal obžalovaný. Obžalovaný poprel spáchanie skutku, ktorý mu je kladený za vinu, priznal iba telefonický rozhovor s poškodenou S. C.. Napriek tomu, že obžalovaný poprel spáchanie skutku súd mal preukázané, že obžalovaný tento skutok spáchal. Obžalovaný nepoprel, že sám zatelefonoval S. C.Š. po prepustení z výkonu trestu, lebo chcel vidieť svoje maloleté deti, ktoré s ňou má. Po vrátení veci na nové konanie iba uviedol, že sa pridrižiava svojich predošlých výpovedí. Zo spáchania skutku bol usvedčený výpoveďami poškodenej S. C. z prípravného konania ako aj z hlavného pojednávania pred prvým rozsudkom v tejto trestnej veci, ako aj z jej výpovede na hlavnom pojednávaní, konanom po zrušení prvého rozsudku v tejto veci. Poškodená vo svojich výpovediach uviedla, že keď jej obžalovaný zavolať, do telefónu jej povedal: „to som ja M.“ a opýtal sa jej, či môže vidieť ich deti. Povedala mu, že mu ich nemôže dať, lebo nevie, čo sa môže stať. Na to sa jej obžalovaný vyhrážal, že si nevie predstaviť pri nej iného chlapa ako je on a že ju radšej zabije. Poškodená tiež povedala, že sa obžalovaného bojí a bojí sa hlavne o ich maloleté deti. Potvrdila, že dňa 7.11.2015 keď obžalovaný volal, hneď mala z neho strach. Bála sa, lebo nevie, čoho je obžalovaný schopný. Na hlavnom pojednávaní po vrátení veci na nové konanie a rozhodnutie uviedla, že jej do telefónu hovoril „to som ja M.“, ešte jej povedal, že ho pustili na podmienku. Bola tam veľká obava z jej strany, pretože často krát pod vplyvom alkoholu sa jeho správanie stupňovalo. Veľmi sa bála, mala vždy obavu, nielen 7.11.2015. Bála sa aj preto, lebo na Facebooku zverejnil, že prišiel Satan do Nítry a že vždy bude jeho ženou a zabije ju, ak nebude patriť jemu, nebude patriť nikomu inému. Tieto obavy nemala iba jeden deň, boli to roky. Skutočnosť, že obžalovaný sa poškodenej vyhrážal dňa 7.11.2015 potvrdil aj svedok Z. Š., ktorý uviedol,

keď prišiel bližšie k poškodenej, tak počul, že jej obžalovaný do telefónu povedal, že ju podreže, že ju zabije, ako by sa mal pozerať, že je s niekým iným. Potom zobral telefón povedal mu, že takéto veci sa nerobia a rozhovor s ním ukončil. Skutočnosť, že obžalovaný s niekým telefonoval potvrdili aj svedkyne Z. E. a Z. U.. Z. E. len videla, že obžalovaný telefonuje. Z. U. aj počula, že hovorí so svedkom Š. B. S. C.. Podľa jej výpovede počula Š. hlas, ako bratovi hovorí: „zabijem ťa“. Brat sa ho opýtal, či sa mu vyhráza a na to počula S. hlas a S. povedala: „hľadám nás nenahrávaš“.

Vierohodnosť výpovedí obžalovaného a poškodenej vyhodnotili znalci z odboru psychológie odvetvia klinickej psychológie dospelých, Z.. Z. Ľ. a Z.. E. T. Znalkyňa Z.. Z. Ľ. uviedla, že všeobecná vierohodnosť poškodenej S. C. je z psychologického hľadiska zachovaná. Čo sa týka špecifickej vierohodnosti vzťahujúcej sa k výpovediam poškodenej v predmetnej veci, túto zhodnotila ako psychologicky zníženú. Špecifická vierohodnosť jej výpovede v spektre pozitívnych posilňujúcich faktorov bola zastúpená stabilitou základnej dejovej osnovy a jej obsahu v čase. To, čo špecifickú psychologickú vierohodnosť poškodenej znižuje je niekoľko okrajových faktorov a informácií, ktoré túto stabilitu nevykazujú. Aspekt znižujúci psychologickú vierohodnosť bol zaznamenaný aj v zložke emocionálnej, kedy poškodená v priebehu vyšetrenia mala tendenciu svoje postoje voči obžalovanému hranične tak, ako je vlastné jej osobnosti posúvať výhradne do spektra strachu a obáv aj v situáciách, ktoré v minulosti takto nedefinovala. Predpoklad, že by poškodená zavádzala pri vyjadreniach tykajúcich sa toho, že strach z obžalovaného je znížený prítomnosťou nového partnera v jej živote je z psychologického hľadiska nízky. S odkazom na popísanú osobnostnú výbavu poškodenej je tu predpoklad, že ak by po svojom boku nového partnera, ktorý jej poskytuje pocit istoty a opory, nemala a takáto osoba, podporujúca a ochraňujúca, by v jej živote vôbec nebola, sama by sa so situáciou vysporiadať nedokázala. Sama z vlastných osobnostných zdrojov by nedokázala nájsť spôsob riešenia subjektívnej ochrany seba a detí pred subjektívne vnímaným, možným ohrozením zo strany obžalovaného. Zo psychologického hľadiska motivačným pozadím podania trestného oznámenia poškodenou na obžalovaného v tejto veci, môže byť konštatovaný motív „boja o deti“, v snahe zamedziť kontaktu obžalovaného s deťmi. Ďalším motivačným faktorom mohlo byť aj reálne prežívanie poškodenej, ktorá sa o prepustení obžalovaného na slobodu dozvedela až z inkriminovaného telefonátu. Celkovo situácia, kedy si uvedomila, že obžalovaný je na slobode, nebola len obava jednorazová, ale v kontexte celého spolužitia, čiže v daný moment, kedy sa o jeho prepustení dozvedela, mohla reálne prežívať obavu, že pri cieľenom alebo aj náhodnom kontakte, ako aj uviedla na hlavnom pojednávaní. Ak by bol obžalovaný pod vplyvom alkoholu, mohol by sa ku nej správať agresívne. Motív podania tohto trestného oznámenia mohol súvisieť aj s trestným oznámením podaným obžalovaným na poškodenú vo veci krivého obvinenia. V prípade, že obžalovaný podával trestné oznámenie v čase konania tejto trestnej veci, už tento motív odpadá. Znalec Z.. E. T. sa k vierohodnosti výpovede obžalovaného vyjadril tak, že obžalovaný dokáže správne vnímať a zreprodukovat' prežité zážitky. Obžalovaný je emočne nestabilný, má sklony k impulzívnemu správaniu, často koná pod vplyvom svojich momentálnych potrieb a vyžaduje si od najbližších akceptáciu a prispôsobenie sa, preto je jeho reprodukcia udalosti ovplyvnená jeho subjektívnymi potrebami. Preto je jeho všeobecná vierohodnosť znížená. Špecifická vierohodnosť je tiež znížená, čo súvisí s jeho negativistickým a hostilným (nepriateľským až nenávisným a nevráživým) postojom k bývalej partnerke.

Súd vyhodnotil všetky vykonané dôkazy jednotlivo a aj v ich súvislostiach a mal jednoznačne preukázané, že skutok, ktorý je uvedený vo výroku tohto rozsudku sa stal a že ho spáchal obžalovaný. Súd napriek záverom znaleckého posudku Z.. Z. Ľ., že špecifická vierohodnosť výpovede poškodenej je znížená, ale znižujú ju iba okrajové faktory, ktoré sú vyššie uvedené, no v spektre pozitívnych posilňujúcich faktorov bola jej zastúpená stabilitou základnej dejovej osnovy a jej obsahu v čase, nemal dôvod neveriť výpovedi poškodenej S. C., že obžalovaný sa jej dňa 7.11.2015 v telefonickom rozhovore vyhrážal zabitím. Podľa znalkyne motívom podania tohto trestného oznámenia poškodenou mohol byť boj o deti, ale aj reálne prežívanie poškodenej, ktorá sa o prepustení obžalovaného na slobodu dozvedela až z inkriminovaného telefonátu. Motív spojený s trestným oznámením podaným obžalovaným na poškodenú vo veci krivého obvinenia, neprichádza do úvahy, nakoľko obžalovaný trestné oznámenie na poškodenú podával až v čase, keď už bol vo väzbe v tejto trestnej veci.

Súd tento skutok obžalovaného kvalifikoval ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 písm. c/ Trestného zákona a § 127 ods. 5 Trestného zákona, pretože mal preukázané, že obžalovaný sa inému vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a čin spáchal na chránenej osobe. Podľa § 139 písm. c/ Trestného

zákona chránenou osobou je osoba blízka. Podľa § 127 ods. 5 Trestného zákona blízkou osobou sa na účely Trestného zákona a na účely trestného činu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 2 sa rozumie aj bývalý druh a rodič spoločného dieťaťa. Poškodená S. C. je bývalou družkou obžalovaného a zároveň je matkou ich dvoch spoločných detí.

Obžalovaný na svoju obranu uviedol, že sa poškodenej do telefónu nevyhrážal, že takýmto vymysleným obvinením sa ho poškodená chce zbaviť. Súd na základe vyššie uvedených dôkazov mal preukázané, že obžalovaný skutok spáchal a preto obrane obžalovaného neuveril a považoval ju za účelovú. Súd nemal dôvod neveriť výpovedi poškodenej, nakoľko poškodená vypovedala po zákonom poučení a v konaní pred súdom dvakrát pod prisahou. Poškodená už má skúsenosť zo zmenou výpovede a pozná následky krivej svedeckej výpovede. Jej výpovede z prípravného konania a z oboch hlavných pojednávaní sú v podstatných častiach zhodné, čo konštatovala aj znalkyňa ako spektrum pozitívnych posilňujúcich faktorov jej výpovede. S. C. bola už viackrát obeťou trestných činov, za ktoré bol obžalovaný M. U. odsúdený. Navyše podľa vyjadrenia znalca Z. E. T. je všeobecná vierohodnosť výpovede obžalovaného a aj špecifická vierohodnosť znížená, čo súvisí s jeho negativistickým a hostilným, teda nepriateľským až nenávisným a nevraživým postojom k bývalej partnerke - k poškodenej S. C.U..

Rozsudkom Okresného súdu Nitra 33T/59/2017 zo dňa 7.8.2017 bola S. C. uznaná za vinnú zo zločin krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1, 2 písm. a/, ods. 3 Trestného zákona s poukazom na § 140 písm. b/ Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom krivej výpovede podľa § 346 ods. 1 Trestného zákona a bol jej uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov nepodmienečne, so zaradením do výkonu trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia a poškodený M. U., bol so svojim nárokom na náhradu škody odkázaný na civilný proces. Rozsudkom Krajského súdu v Nitre 1To/74/2017 - 568 zo dňa 20.2.2018 bola S. C. oslobodená spod obžaloby Okresného prokurátora Nitra spod obžaloby za tieto trestné činy.

Obžalovaný M. U. z miesta trvalého bydliska nie je hodnotený. Pre priestupok bol viackrát oznámený ale len raz bol postihnutý. Súдне trestaný bol viackrát, za rôznu trestnú činnosť a boli mu uložené aj nepodmienečné tresty odňatia slobody, ktoré aj čiastočne vykonal, pretože z ich výkonu bol podmiennečne prepustený. Pred vyhlásením prvého odsudzujúceho rozsudku v tejto veci bol naposledy odsúdený rozsudkom Okresného súdu Nitra 1T/32/2015 - 168 zo dňa 28.5.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 28.5.2015 a ktorým bol uznaný za vinného z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b/ a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 1(jeden) rok nepodmienečne so zaradením do výkonu trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Z výkonu tohto trestu bol podmiennečne prepustený dňa 6.11.2015 uznesením Okresného súdu Trnava sp. zn. 24Pp/47/2015 zo dňa 6.11.2015 a bola mu uložená skúšobná doba v trvaní 2(dva) roky.

Po vyhlásení prvého odsudzujúceho rozsudku v tejto trestnej veci bol obžalovaný M. U. odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Nitra 0T/11/2018 - 33 zo dňa 2.2.2018, ktorý v tento deň aj nadobudol právoplatnosť, za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 10(desiat) mesiacov, výkon ktorého mu bol podmiennečne odložený s probačným dohľadom na skúšobnú dobu v trvaní 28 (dvadsaťosem) mesiacov a boli mu uložené obmedzenia a povinnosti spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok počas skúšobnej doby a počas skúšobnej doby strpieť nad sebou kontrolu vykonávanú probačným a mediačným úradníkom a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 5(päť) rokov a 6(šesť) mesiacov. Na toto odsúdenie súd pri rozhodovaní o treste neprihliadol, nakoľko netvorí súbeh trestných činov s prečinom, ktorý je predmetom tohto konania.

Súd pri rozhodovaní o výmere a druhu trestu sa spravoval ustanovením § 34 Trestného zákona, ktorý upravuje zásady ukladania trestov. Nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona. Zistil jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona, ktorá spočíva v tom, že už bol za trestné činy odsúdený. Pri ukladaní trestu súd prihliadol na skutočnosť, že u obžalovaného prevyšuje počet priťažujúcich okolností nad počtom poľahčujúcich okolností a preto ukladal trest s použitím § 38 ods. 4 Trestného zákona, podľa ktorého sa dolná hranica základnej trestnej sadzby stanovenej v Trestnom zákone zvyšuje o jednu tretinu. Základná trestná sadzba podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona je vo výmere 6(šesť) mesiacov až 3(tri) roky. Po zvýšení dolnej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu je trestná sadzba vo výmere 1(jeden) rok a 4(štyri) mesiace až 3(tri) roky. Súd s prihliadnutím na všetky okolnosti tohto prípadu ako aj skutočnosť, že bol za rovnaký trestný čin už viackrát potrestaný a tresty

nevedli k jeho náprave, uložil obžalovanému trest odňatia slobody v trvaní 2(dva) roky nepodmienečne. Do výkonu trestu ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, pretože v posledných desiatich rokoch bol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Súd o náhrade škody nerozhodol, pretože poškodená S. C. si v trestnom konaní nárok na náhradu škody neuplatnila.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje, do 15(pätnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy.